

Danskeeren.

„Danskereen“ udkommer hver Tirsdag og Fredag.

Jfredags-Udgave.

„Danskereen“ koster kun \$1.50 pr. Udgang.

Nr. 60.

Blair, Mebr., Fredag d. 29. Juli 1904.

13. Aarg.

Den russiske Indenrigsminister myrdet!

Bleve lemlæst af en Bombe.

Den, der kastede Bomben, er bleven arresteret.

Denne frygtelige Melbning bragte Aftenbladene i Gaar. Fra St. Petersborg hedder det:

M. Plehve, den russiske Indenrigsminister, snigmordedes i Morges Kl. 10. Han dræbtes ved Eksplosion af en Dynamitbombe.

Nogle af Vidnerne siger, at der kastedes to Bomber, en fra en Motorvogn og den anden fra en Restauration.

Efter Eksplosionen var Vejen i over 100 MensOmdrejs bestrøet med Brudstykker af Karetten og røde Stumper af Ministerens officielle Overtaktes For. De saarede og skramte Gætte for vidt afsted med Karetens Forhjul.

Politiet kom ilende til Stedet fra alle Retninger, og en stor Følgeskab samlede omkring Ministerens Lege-me.

Ministerens Tjener, som var paa Butten, blev slem saaret, og to Embesmand, som hørte forbi, blev saarede af flyvende Bragstumper. Snigmorderen blev saaret i det ene Øje.

Efter Lighnsmandens Ankomst førtes Liget til et Kapel i Nærheden af Banestationen og siden til Ministerens Nefidens. 20 Mennesker blev saarede, mer eller mindre, af Glasstumper og Splinter, fra Eksplosionen.

Fra London berettes der:

En St. Petersborg Korrespondent for Reuters Bureau giver følgende Beretning om Snigmordet paa den russiske Indenrigsminister M. Plehve:

Plehve var paa Vej til Peterhof Kl. 10 i Morges for at bringe Rejse-ten en Rapport. Da hans Karet passerede i Fronten af Hotel DeWarssovit, i Nærheden af Warsaw Banens Endestation, sprang en Mand pludselig ud af Restaurationen i Forbindelse med Hotellet og slyngede en Bombe imod Ministerens Karet. Eksplosionen var frygtelig.

Ministeren og hans Kufft dræbtes paa Stedet. Vognen og Kufftene splittedes til Atomer. Plehves Legeme var frygteligt tilredt. Hans venstre Arm og begge Ben var rene af.

Manden, som kastede Bomben blev straks arresteret.

* * *

Øzaren overvældes af Rystelsen.

Fra Berlin meldes, at da Øzaren paa Peterhof modtog Efterretningen om Plehves Død, sank han gennemrystet ned paa en Stol. Politiet i St. Petersborg har allerede Bevis for, at Snigmordet var Udslaget af en Sammensværgelse af Revolutionisterne.

Prins Georg og Kretsenjerne.

Alle de Deputerede i det trettenste Deputeretkammer med Undtagelse af 6 Kritiske og 4 Mulamedanere har den 30. Juni underkrevet følgende Manifest: „De trettenste Deputerede fastslaar, at Befolkningen paa Kreta er beskaftet af den største Til-lyk til og Hengivenhed for Hs. Igl. Højhed Prins Georg af Grækenland, hvis Nærværelse paa Kreta er et Symbol paa de Forhaabninger, som Nationen nærer om en Tilføjning af Den til Moderlandet Grækenland.“

De Deputerede udtaler deres uforanderlige Latnemilighed overfor Stormagterne, under hvis Beskyttelse de haar, og som har kronet det trettenste Folks lange Kamp og store Ofre ved at skænke det Frihed. De Deputerede forstirer paa det høje Hæderlige, at der er kun en eneste Ændring i den nuværende politiske Situation, som Føljet paa Kreta vil gaa ind paa og billige — nemlig den, at Prins Georgs Funktion som Stormagternes Kommissær afløses af Hs. Maj. Kong Georg af Grækenlands Regering. Det trettenste Folk er enstemmig rede til at ofre alt for at gennemføre sine nationale Ønsker.

De Deputerede anser det endvidere for deres Pligt at fastslaa, at alle de konervative Principper i den trettenste Forsatning skuldes Vandets eget Initiativ, og at det, hvis nogle af disse Principper ikke har været heltud helbige og hvis deres Gennemførelse har stuet Befolkningen, vil blive Deputeretkammerets Sag at undersøge dette Spørgsmaal sammen med Prins Georg, da det er fuldstændig indpolitisk Spørgsmaal.

De Deputerede fordømmer paa det skarpeste det bitre og uærbødige Spørg, hvori et Blad i Athen har omtalt Prins Georg ved at bestynde ham for ikke tilstrækkelig at vurdere

Stormagternes velvillige Arbejde for Kretas Interesser og den græske Nations Kamp og for at undbragte Landets militære Hædinger sin Gunst.

De Deputerede beder den magtige og ophøjede europæiske Presse om ikke at skænke Bladudtalelser, der er saa ugunstige for Kretas nationale Ønsker, nogen Tiltro, men fortsætte til at tale med at forsvare Kretas færdige Interesser.“

Der er Fare

i Luffen, som vi indaander, i Vandet, som vi drikker og i Frukten, som vi spiser. Læs, hvad Hr. Wilhelm Bødter i Wolcottsburg, N. Y., har at sige desangaaende. „Min Søsn gif en Morgen ud paa Marken og blev pludselig saa syg af Mædekræmpe, at han ikke mere kunde tale. Vi troede først, at han havde faaet Slag, bar ham ind i Huset og lagde ham paa Sengen. Vi gned ham godt ind over Maven med Dr. Peters's Ole-Dix og gav ham en stor Dosis med Dr. Peters's Mave-Vigori. Dette gentog vi flere Gange. Det varede ikke længe, før han begyndte at føle sig lettere, og den næste Morgen kunde han atter gaa paa Arbejde.“ Nævnte Medicin er sandsynligvis Nutidens bedste Lægemiddel. Den tilberedes af Dr. Peter Fahrner, 112-114 So. Hoyne Ave., Chicago, Ill.

Samfundets Blade.

Prøvenumre af „Danskereen“, „Kirkebladet“, „De Unges Blad“ og „Børnebladet“ sendes frit til alle, som ønsker at virke for Udbredelsen af vore Samfundsblade. Vore Blade sendes ogsaa frit som Prøve direkte til opgjorte Adresser af de, som mulig kunde ønske at holde vore Blade. Bøener af Samfundets Blade bedes at indsende Adresser.

Paa Dansk Luth. Publ. Høuses Vegne Paul Petersen, Bestyrer.

Slagter-Striften.

Den holder fremdeles paa. Spændingen er stærk paa begge Sider. Pacterne vil ikke vide af videre Forhandling med Strikerne. Begge Parter har det bedste Haab om at gaa sejrtrug ud af Kampen.

Fra Strikerens Side trues der med større Udtrækning af Sympati-strifte. „The Freight Handlers Union“ truer med, at alle dens Mænd i Chicago skal gøre sig stadige. Der er udsendt følgende Ordre af denne Forenings Formand:

„J et Møde mellem Freight Handlers Union“ og Forretningssagenterne blev det bestemt, at alle Mænd i vore forskellige Brancher i Chicago beordres til ikke at flytte eller levere nogen Fragt fra Pacterne, uanset om saadan Fragt leveres paa Fragstationen pr. Team eller pr. Car.“

Paa den anden Side har Pacterne vundet en Sejr, idet 800 „live stocthandlers“ har hævet deres Forbindelse med Slagterunionen og beslattede Foreninger.

Militærtyre til Ende.

Gubernør Peabody har den 26. ds. udsendt en Proklamation og erklæret, at Militærtyret er forbi i Cripple Creek Distriktet.

Det er et Særlyd, at Unionsmændene modfarter sig denne Ophævelse af Militærtyret; men de siger, at dette prisgiver dem aldeles „Citizens Alliance's“ Barmhjertighed.

Dette er uden Tvivl rigtigt; thi Lederen for denne Forening i Cripple Creek har erklæret, at Deporterings-systemet vil blive forsat af Vigilanterne uden Henhyn til de borgerlige Love. Dette stiller Unionsmændene i Distriktet under langt værre Omstændigheder end under Militærtyret.

Man kan gøre sig en Forestilling om Tilstanden fra County Clerk Mannix Tilfælde. Han truedes med „lynching“, hvis han ikke resignerede. Han næggede at gøre dette og bad om militær Beskyttelse. Sherman Bell erklærede imidlertid, at som den offentlige Stemmning var, kunde han ikke garantere ham Beskyttelse, heller kunde han give ham i Varetægt til nogen af Soldaterne, men var nødt til personligt at eskortere Mannix ud af Distriktet.

J Telluride er Stillingen ikke saa slem, da Borgernes Sikkerhedskomite og den lokale Militis der er en og samme Ting. Somme mener, at Gubernør Peabodys Handling har sin Grund i, at han vil have sin politiske Ansæelse over for Østen, som har slaget over Undertrykkelse i Colorado.

Cripple Creek Distriktet har været under Militærtyre siden 8. Juli, og det har kostet Staten henved \$1,000,000.

Dødsfald.

En af mange iblandt os vel kendt Mand, P. S. Hansen, Hampton, Mebr., er død for et Par Uger siden. Han led i en tre Maanedes af Kræft i Maven, hvilken Sygdom saa blev hans Dødsaarlag. Han blev 71 Aar. Hansen med Hustru hørte til de gamle danske Sættlere i Clay Co. i Nærheden af, hvor Verona nu er beliggende. Da de for flere Aar siden trak sig tilbage fra Landbruget, flyttede de til Hampton. Hansen har i mange Aar været et virksomt Samfundsmedlem, særlig i velgørende Hjem. Hans Enke skriver til os, at „han døde i Troen paa sin Frelser.“ Velsignet være hans Minde! Herren trøste hans Enke og andre, som Savnet ved hans bortgang trykter.

Ufholdssagen i Danmark

Den 6. nordiske Ufholdsskongress i København.

Det „Blaa Kors“s Repræsentantmøde i Kæftved.

At Ufholdssagen vinder om sig og gaar fremad med Kampstrid hjemme baade i Danmark og i de andre nordiske Riger, det faar man et Indtryk af, naar man læser om den 6. nordiske Ufholdsskongress, som nylig er afholdt i København, og om „Blaa Kors“s Repræsentantmøde i Kæftved. Og det er ikke alene Antallet, man kan glæde sig over, men Sagen vinder Talsmand blandt de levende. Baade Jurister, Læger, Biskopper, Præster m. fl. tager fat og arbejder for denne Folkesag. Vi skal meddele nogle Uddrag af Referaterne fra de to nævnte Møder, saa Læserne kan faa en Mundsmag.

Den 6. nordiske Ufholdsskongress aabnedes om Aftenen den 6. Juli med en Velkomsthøst i Koncertpalæets Festsal, der var fyldt til sidste Plads af en festklædt og feststemt Skare Ufholdsvener fra alle nordeuropæiske Lande.

Kongressens Vicepræsident, Formanden for Danmarks Ufholdssforeninger, Cl. Johannsen, Aarst, bød velkommen og talte færlig Statsens og Stadens Repræsentanter for udstyrt Velvilje, rettede en Tak til Præsiden, oplæste en kristelig Hilsen og Udsantning fra den fraværende John F. Hansson, som sammen med Pastor Elshøj, der var til Stede i Forsamlingen, er de to første Banerbrødere for Ufholdssagen i Danmark.

Det magtige Mandstær og det flinke Ordet førte nr. 1. og 2. Del af Aantalen, hvorefter

Præsidenten, Folketingsmand H. Trier, holdt Fæstalen: Hvad en Digter kan sige og Billede af i saa levende Linier, det træder Dages uholdende Arbejde og Menneskers Vilsie og Evner for at blive til Virkelighed. Udviklingen standser aldrig, men gaar heller aldrig i Spring. For hvad der skal fremmes, maa der stadig slaas til Lyd.

Ufholdssagen har traadt sine Børneste, vi er naaet et Stykke frem i Arbejdet, i disse Dage holder vi Rast for at mønstre Mandstabet. Hvad der fra først af var Børneste og den enkelte Bestræbelse for at holde enkelte ufylkelige oven Vand, er nu bleven et almen menneskeligt Aarv.

Det, der i disse Dage skal forhandles, er det, hvorved Mennesket bliver lykkeligere og Samfundet bedre. Naar dette Maal naas, da vil ogsaa Ufholdssagen faa sin Greststøtte i den store Mindehal.

Derefter blev Ordet givet til de forskellige ordførende Repræsentanter for de udenlandske Deltagere.

Past. Sundesen, Norge, udtalte sin Glæde over, at Normændene fik Lov at være med her i dette smilende Lands dejligste Sommer til det bedste Arbejde i Folket. Han haaber at faa meget godt med herfra, thi han kender den Ungdomsbegejstring, hvormed Arbejdet føres frem. Den danske Ufholdssag har vel traadt sine Børneste, men den staar endnu i sin Ungdoms Begejstring. Norge er maaflø naaet længere frem i disse Maader; Danmark har ikke endnu vundet de Sejre, der frister til Slap-pelse.

Særlig glæder det ham, at det kristne Folk er kommen med, thi naar de kommer med, der af Herren har opnaaet den Værd at blive kaldt Jordens Salt, da skal det gaa fremad med Kraft. Gud signe gamle

Danmark, og Gud signe den danske Ufholdsbewærgelse til Velsignelse for gamle Danmark.

Koret sang: „Ja, vi elsker dette Landet“, som Forsamlingen paahørte staaende.

Hr. Joseph Hermelin, Sverrig, talte paa Sverrigernes Vegne, og Koret sang en svensk Fædrelandsang.

Frl. Nagus fra Finland talte paa Vers varmt og inderligt og med den Understrøm af Bemod, som maa præge det finste Folk under de nuværende Aar. Frl. udtalte først sin varme Tak, fordi Finerne maatte være med her og søjede bemodigt til:

vi faar jo aldrig møde jer paa egen Mark, der sol gaar net.

Frostenes Tale lønnes med kraftigt Bisald, og det samme var Tilfældet med „Suomis Sang“, som fulgte efter.

Mr. Mathias, Good Templarismens Stifter, talte derefter paa Engelt med selve Præsidenten som Tolk.

Han bragte Kongressen en Hilsen fra 125,000 engelske Good Templars. Endnu talte Godsejer Schmidt, Riendorf, Lauenburg, Prof. Dr. Aug. Forrell, Schweiz, Direktør Beckmann, Stockholm, og Kammerassessor Edholm, Danmark.

Den smukke Fæst sluttede med Solosang af Frl. Leonie Blaut, som sang forfærlige Romancer.

Den anden Dag begyndte Kongressens Forhandlinger i Overværelse af adskillige Hundrede Delegerede og indbudne.

Den første Del af Mødet levedes af den norske Vicepræsident Pastor Sundersen.

Overretssagfører E. N. Jacobsen fra Kristiania talte om „Bidrag til Velvæsen af Naturforholdenes og Udviklingsforholdenes i Norge.“

Efter nogle indledende Bemærkninger om Norges klimatiske Velvæsen sagde han bl. a.:

Naar man stude udtale sig om Udviklingsforholdene i Norge, var man nødt til at bygge paa de Udviklingsforhold, som skabtes Eilert Sundt, der i Maj 1857 udsendte en Strøvelse til Almestolelærerne i Landdistrikterne med Forespørgsel om, hvor mange af Distrikternes gifte Mænd og Entemænd, der var ærværdige, ikke-sitre og forfaldne, samt om, hvor mange, der hørte til Gjendomsklassen, og hvor mange til Arbejdersklassen.

Der indkom 2028 Besvarelser fra Landet og 21 fra 9 Byer. Listerne fra Landdistrikterne omfattede omtrent 180,000 Personer, d. v. s. mere end tre Fjerdedele af det samlede Antal gifte Mænd og Entemænd i Landet. Og deres Dom over Nationen løb saaledes: ærværdige 62.7 pCt., ikke-sitre 33.5 pCt. og forfaldne 3.8 pCt.

Af Opgivelserne fandt Sundt ud, at i de Egne, hvor Arbejdersklassen var talrigere end Gjendomsklassen, var der flere forfaldne indenfor denne klasse end i den første. Omvendt var der flere forfaldne blandt Arbejdersklassen, hvor den var mindre talrig end Gjendomsklassen.

Endvidere var der færre ærværdige i de indre Bygdelag end i de ydre Bygdelag (Ryktbygdene), og dette maatte tilskrives de indre Bygders affødrede Belliggenhed med det heraf følgende lavere Trin i Kulturudviklingen og en sejt Vedhængen ved gamle Dristelstikke, hvor Vi og Brændevin spillede en stor Rolle.

I en egen, højst ugunstig Stilling staar Finnmarken med 19.6 pCt. forfaldne inden for Arbejdersklassen og 14.4 pCt. forfaldne inden Gjendomsklassen. Dette forklarede Læseren ud fra Naturforholdene og de

Fra Krigsfuepladsen.

Beretningerne fra Krigsfuepladsen har i de sidste Dage færlig trefset om Slaget ved Tatchetiao og Yintow. Russerne har forladt baade disse to Pladser og New Chwang, og Japanerne har besat dem. I New Chwang afbrændte Russerne Jernbanestationen og Jernbanevogne, før de trak sig tilbage. Ligeaa fandt Japanerne Tatchetiao i Flamme, da de tom der. Men Herter er de nu over Yintow eller New Chwangs Haan og, saa ret man kan fortælle af Beretninger, over Banen mellem New Chwang og Tatchetiao, og dermed har de Baneforbudelse mellem disse Pladser og Haan rede ved Port Arthur, saavel som Benyttelsen af Haanen Yintow.

De nyeste Efterretninger lyder paa, at der har begyndt et almindeligt Angreb paa Port Arthur, men det er det hele.

Ellers har Pressen ogsaa været optaget af den russiske Volunteerflaades Flyvninger i det røde Hav og Blavostofflaadens Sænkning af den engelske Damp „Anight Commander“ ud for Japan. En Del af denne Dampers Ladning var amerikansk Gods, saa Rusland nu er kommen i Kollision med baade Tyskland, England og de forenede Stater. Formodentlig hænges det sig vel og beder om Udflydning overfor disse Magter.

Et Nygte om, at den russiske Overgeneral, Kuropatkin, er bleven saaret, er ikke bekræftet.

fremmede Elementer, der fandtes i Befolkningen, nemlig Kvæder og Lapper, der var meget henfaldne til Drist.

Den danske Vicepræsident, Hr. Cl. Johannsen, Aarst, overtog Mødets Ledelse, og

Prof. Harald Westergaard talte derefter over Emnet: Hvad oplyser Statistiken om de største Dristes Indflydelse paa Sundheden. Han sagde bl. a.:

Det endelige Udbytte af alle videnskabelige Ophævninger er dette, at naar alle Forhold ellers er lige, er Dødeligheden langt mindre blandt Ufholdsvener end blandt de andre.

De engelske Livsforstæringsfæstaber har ogsaa særlige Tariffer og særlige Afdelinger for Ufholdsvener, og det viser sig, at i den sidste Afdeling er Dødsfaldenes Antal kun tre Fjerdedele af den anden Afdelings Dødsfald.

En Ufholdsmænd lever i Gennemsnit meget længere end en Ikke-Ufholdsmænd. En 20-aarig Ufholdsmænd har gennemsnitlig 47 Aar tilbage at leve i, medens en anden kun har 43 Aar. Og jo ældre Folk bliver, des større bliver Forskellen i Dødelighed. Dristeriet over saaledes større stabelig Indflydelse jo ældre Folk er.

Efter et Avarter's Ophold talte Rigsdagsmand, Direktør E. Beckmann, Stockholm, om Dristeriet, set fra et socialt og økonomisk Standpunkt. Det er særlig i de lavere Befolkningslag, de sociale Ulykter spores, thi de fattigste Arbejdere har ofte Drist som deres eneste Fornøjselse.

Man siger, at Fattigdommen frister til Drist, og Dristeriet medfører kun yderligere Fattigdom. Vi kommer derved ind i en frygtelig Cirkelbewærgelse, der fører stedsdyere ned.

Det viser sig, at de gifte Arbejdere drikker mindre end de ugifte, disse anvender nemlig indtil 88 pCt. af deres Løn til Dristvarer. Man siger, at en let Drist vil aflaste Brændevinsdristeriet, men Det trænger let-

(Fortsættes paa Side 8.)